EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 16.7.2021.
COM(2021) 388 final

ANNEX

PRILOG

Prijedlogu ODLUKE VIJEĆA

o pristupanju Europske unije Konvenciji o priznavanju i izvršenju stranih sudskih odluka u građanskim ili trgovačkim stvarima

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

KONVENCIJA O PRIZNAVANJU I IZVRŠENJU STRANIH SUDSKIH ODLUKA U GRAĐANSKIM ILI TRGOVAČKIM STVARIMA

Ugovorne stranke ove Konvencije,

u želji da promiču djelotvoran pristup pravosuđu za sve i olakšaju multilateralnu trgovinu i ulaganje koji se temelje na pravilima te mobilnost putem pravosudne suradnje,

vjerujući da se takva suradnja može pojačati uvođenjem ujednačenog skupa osnovnih pravila o priznavanju i izvršenju stranih sudskih odluka u građanskim ili trgovačkim stvarima kako bi se olakšalo učinkovito priznavanje i izvršenje takvih odluka,

uvjerene da takva pojačana pravosudna suradnja zahtijeva posebno međunarodno pravno uređenje koje pruža veću predvidljivost i sigurnost u odnosu na globalni protok stranih sudskih odluka te koje dopunjuje Konvenciju od 30. lipnja 2005. o sporazumima o izboru suda,

odlučile su o tome sklopiti Konvenciju i dogovorile su se o sljedećim odredbama:

POGLAVLJE I. – PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.
Područje primjene

1. Ova se Konvencija primjenjuje na priznavanje i izvršenje sudskih odluka u građanskim ili trgovačkim stvarima. Ne primjenjuje se posebice na porezne, carinske i upravne stvari.

2. Ova se Konvencija primjenjuje na priznavanje i izvršenje sudske odluke u jednoj državi ugovornici koju je donio sud druge države ugovornice.

Članak 2.
Isključenja iz područja primjene

1. Ova se Konvencija ne primjenjuje u sljedećim predmetima:

(a) položaj i pravna sposobnost fizičkih osoba;

(b) obveze održavanja;

(c) druga obiteljskopravna pitanja, uključujući uređivanje imovinskih odnosa u braku i druga prava ili obveze koji proizlaze iz bračnog odnosa ili iz sličnih odnosa;

(d) oporuke i nasljeđivanje;

(e) insolventnost, poravnanje, sanacija financijskih institucija i slična pitanja;

(f) prijevoz putnika i robe;

(g) prekogranično onečišćavanje mora, onečišćavanje mora u područjima izvan nacionalne jurisdikcije, onečišćavanje mora s brodova, ograničavanje odgovornosti za pomorske tražbine i generalna havarija;

(h) odgovornost za nuklearnu štetu;

(i) valjanost, ništavost ili prestanak pravnih osoba ili udruženja fizičkih ili pravnih osoba te valjanost odluka njihovih tijela;

(j) valjanost upisa u javne registre;

(k) kleveta;

(l) privatnost;

(m) intelektualno vlasništvo;

(n) aktivnosti oružanih snaga, uključujući aktivnosti njihova osoblja u izvršavanju njihovih službenih dužnosti;

(o) aktivnosti izvršavanja zakonodavstva, uključujući aktivnosti službenika za izvršavanje zakonodavstva u obavljanju njihovih službenih dužnosti;

(p) borba protiv monopola (tržišno natjecanje), osim ako se sudska odluka temelji na postupanju koje predstavlja protutržišni sporazum ili usklađeno djelovanje između stvarnih ili potencijalnih konkurenata radi dogovaranja cijena, namještanja ponuda, određivanja ograničenja ili kvota outputa ili podjele tržišta raspodjelom kupaca, dobavljača, područja ili trgovinskih linija, i ako su i takvo postupanje i njegov učinak nastali u državi podrijetla;

(q) restrukturiranje državnog duga jednostranim državnim mjerama.

2. Sudska odluka nije isključena iz područja primjene ove Konvencije ako se pitanje na koje se ova Konvencija ne primjenjuje pojavilo isključivo kao prethodno pitanje u postupku u kojem je donesena sudska odluka, a ne kao predmet postupka. Posebno, činjenica da se to pitanje pojavilo u okviru obrane ne isključuje sudsku odluku iz primjene Konvencije ako navedeno pitanje nije predmet postupka.

3. Ova se Konvencija ne primjenjuje na arbitražne i srodne postupke.

4. Sudska odluka nije isključena iz područja primjene ove Konvencije samom činjenicom da je država, uključujući vladu, vladinu agenciju ili bilo koju osobu koja djeluje u ime države, stranka u postupku.

5. Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na povlastice i imunitete država ili međunarodnih organizacija u vezi s njima samima i njihovom imovinom.

Članak 3.
Definicije

1. U ovoj Konvenciji:

(a) „tuženik” znači osoba protiv koje je podnesena tužba ili protutužba u državi podrijetla;

(b) „sudska odluka” znači svaka odluka suda o meritumu, bez obzira na to kako se odluka zove, uključujući rješenje ili nalog, kao i određivanje troškova ili izdataka postupka od strane suda (uključujući sudskog službenika), pod uvjetom da se to određivanje odnosi na odluku o meritumu koja se može priznati ili izvršiti na temelju ove Konvencije. Privremena zaštitna mjera nije sudska odluka.

2. Smatra se da subjekt ili osoba, osim fizičke osobe, ima uobičajeno boravište u državi:

(a) u kojoj ima zakonsko sjedište;

(b) u skladu s čijim je pravom osnovan;

(c) u kojoj ima glavnu upravu; ili

(d) u kojoj se nalazi njegovo glavno mjesto poslovanja.

POGLAVLJE II. – PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE

Članak 4.
Opće odredbe

1. Sudska odluka koju je donio sud države ugovornice (država podrijetla) priznaje se i izvršava u drugoj državi ugovornici (država kojoj je podnesen zahtjev) u skladu s odredbama ovog poglavlja. Priznavanje ili izvršenje može se odbiti samo zbog razloga navedenih u ovoj Konvenciji.

2. U državi kojoj je podnesen zahtjev ne obavlja se preispitivanje merituma sudske odluke. Može se preispitati samo ono što je potrebno za primjenu ove Konvencije.

3. Sudska odluka se priznaje samo ako ima učinak u državi podrijetla i izvršava se samo ako je izvršiva u državi podrijetla.

4. Priznavanje ili izvršenje može se odgoditi ili odbiti ako je sudska odluka iz stavka 3. predmet preispitivanja u državi podrijetla ili ako rok za zahtijevanje redovnog preispitivanja sudske odluke nije istekao. Odbijanje ne sprečava naknadni zahtjev za priznavanje ili izvršenje sudske odluke.

Članak 5.
Osnove za priznavanje i izvršenje

1. Sudska odluka može se priznati i izvršiti ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

(a) osoba protiv koje se traži priznavanje ili izvršenje imala je uobičajeno boravište u državi podrijetla u trenutku kad je postala stranka u postupku pred sudom podrijetla;

(b) fizička osoba protiv koje se traži priznavanje ili izvršenje imala je glavno mjesto poslovanja u državi podrijetla u trenutku kad je postala stranka u postupku pred sudom podrijetla, a tužba na kojoj se sudska odluka temelji proizašla je iz aktivnosti tog poduzeća;

(c) osoba protiv koje se traži priznavanje ili izvršenje osoba je koja je podnijela tužbu, osim protutužbe, na kojoj se temelji sudska odluka;

(d) tuženik je imao podružnicu, predstavništvo ili drugu poslovnu jedinicu bez zasebne pravne osobnosti u državi podrijetla u trenutku kad je postao stranka u postupku pred sudom podrijetla, a tužba na kojoj se sudska odluka temelji proizašla je iz aktivnosti te podružnice, predstavništva ili poslovne jedinice;

(e) tuženik je izričito pristao na nadležnost suda podrijetla tijekom postupka u kojem je donesena sudska odluka;

(f) tuženik se pozvao na meritum pred sudom podrijetla, a da nije osporio nadležnost u roku predviđenom pravom države podrijetla, osim ako je očito da prigovor na nadležnost ili na izvršavanje nadležnosti ne bi imao uspješan ishod u skladu s tim pravom;

(g) sudska odluka odnosila se na ugovornu obvezu i donio ju je sud države u kojoj je ta obveza izvršena ili je trebala biti izvršena prema

i. dogovoru stranaka, ili

ii. pravu koje se primjenjuje na ugovor, ako nije dogovoreno mjesto izvršenja,

osim ako aktivnosti tuženika u vezi s obavljenim poslom očito ne predstavljaju svrhovitu i bitnu vezu s tom državom;

(h) sudska odluka se odnosila na najam nepokretne imovine (zakup) i donio ju je sud države u kojoj se nekretnina nalazi;

(i) sudska odluka donesena protiv tuženika odnosila se na ugovornu obvezu osiguranu stvarnim pravom na nekretnini koja se nalazi u državi podrijetla ako je ugovorni zahtjev podnesen zajedno s tužbom protiv istog tuženika u odnosu na to stvarno pravo;

(j) sudska odluka se odnosila na izvanugovornu obvezu koja proizlazi iz smrti, tjelesne ozljede, štete ili gubitka materijalne imovine, a radnja ili propust koji su izravno prouzročili takvu štetu dogodili su se u državi podrijetla, bez obzira na mjesto nastanka te štete;

(k) sudska odluka se odnosi na valjanost, uspostavu, učinke, upravljanje ili izmjenu dobrovoljno osnovanog trusta uz pisane dokaze i

i. u trenutku pokretanja postupka država podrijetla bila je navedena u aktu o osnivanju trusta kao država pred čijim se sudovima rješavaju sporovi o takvim pitanjima; ili

ii. u trenutku pokretanja postupka država podrijetla izričito je ili implicitno navedena u aktu o osnivanju trusta kao država u kojoj se nalazi glavno upravno sjedište trusta.

Ovaj se podstavak primjenjuje samo na sudske odluke koje se odnose na unutarnje aspekte trusta između osoba koje jesu ili su bile u fiducijarnom odnosu;

(l) sudska odluka se odnosila na protutužbu

i. u mjeri u kojoj je izdana u korist protutužitelja, pod uvjetom da je protutužba nastala iz istog obavljenog posla ili radnje kao tužba; ili

ii. u mjeri u kojoj je izdana protiv protutužitelja, osim ako je pravom države podrijetla propisano podnošenje protutužbe kako bi se izbjegla prekluzija;

(m) sudsku odluku je donio sud određen u sporazumu sklopljenom ili dokumentiranom u pisanom obliku ili bilo kojim drugim komunikacijskim sredstvom kojim se omogućuje dostupnost informacija tako da se mogu upotrijebiti za naknadno upućivanje, osim sporazuma o izboru isključivo nadležnog suda.

Za potrebe ovog podstavka „sporazum o izboru isključivo nadležnog suda” znači sporazum koji sklope dvije ili više stranaka i kojim se, za potrebe odlučivanja u sporovima koji su nastali ili bi mogli nastati u vezi s određenim pravnim odnosom, određuju sudovi jedne države ili jedan ili više posebnih sudova jedne države, čime je isključena nadležnost svih drugih sudova.

2. Ako se traži priznavanje ili izvršenje protiv fizičke osobe koja djeluje u prvom redu za osobne, obiteljske ili kućanske potrebe (potrošač) u stvarima koje se odnose na potrošački ugovor ili protiv zaposlenika u stvarima koje se odnose na njegov ugovor o radu

(a) stavak 1. točka (e) primjenjuje se samo ako je sudu upućena usmena ili pisana suglasnost;

(b) stavak 1. točke (f), (g) i (m) ne primjenjuju se.

3. Stavak 1. ne primjenjuje se na sudsku odluku kojom je odlučeno o najmu stambene nekretnine (zakup) ili u kojoj je odlučeno o upisu nekretnine. Takva sudska odluka može se priznati i izvršiti samo ako ju je donio sud države u kojoj se nekretnina nalazi.

Članak 6.

Isključiva osnova za priznavanje i izvršenje

Neovisno o članku 5., sudska odluka kojom je odlučeno o stvarnim pravima na nekretninama priznaje se i izvršava samo ako se nekretnina nalazi u državi podrijetla.

Članak 7.

Odbijanje priznavanja i izvršenja

1. Priznavanje ili izvršenje može se odbiti ako:

(a) dokument kojim je pokrenut postupak ili jednakovrijedan dokument, uključujući izjavu o bitnim elementima zahtjeva:

i. tuženiku nije bio dostavljen pravodobno i na način koji mu omogućuje pripremanje obrane, osim ako se tuženik pojavio na sudu podrijetla i tamo iznio obranu bez osporavanja dostave, pod uvjetom da pravo države podrijetla dopušta osporavanje dostave; ili

ii. tuženiku u državi kojoj je podnesen zahtjev bio je dostavljen na način koji nije u skladu s temeljnim načelima države kojoj je podnesen zahtjev o dostavi dokumenata;

(b) ako je sudska odluka dobivena prijevarom;

(c) bi priznavanje ili izvršenje bilo očito nespojivo s javnim poretkom države kojoj je podnesen zahtjev, uključujući situacije u kojima su posebni postupci, koji su za posljedicu imali sudsku odluku, bili nespojivi s temeljnim načelima o pravičnosti postupka predmetne države i situacije koje uključuju povrede sigurnosti ili suverenosti te države;

(d) je postupak pred sudom podrijetla bio suprotan sporazumu ili odredbi u aktu o osnivanju trusta, na temelju kojih je predmetni spor trebao biti riješen pred sudom države koja nije država podrijetla;

(e) sudska odluka nije u skladu sa sudskom odlukom koju je donio sud države kojoj je podnesen zahtjev u sporu između istih stranaka; ili

(f) sudska odluka nije u skladu s prethodnom sudskom odlukom koju je donio sud druge države između istih stranaka u istom predmetu ako prethodna odluka ispunjava uvjete koji su potrebni za njezino priznavanje u državi kojoj je podnesen zahtjev.

2. Priznavanje ili izvršenje može se odgoditi ili odbiti ako je postupak između istih stranaka u istom predmetu u tijeku pred sudom države kojoj je podnesen zahtjev ako:

(a) je pred sudom države kojoj je podnesen zahtjev postupak pokrenut prije nego pred sudom podrijetla; i

(b) postoji uska veza između spora i države kojoj je podnesen zahtjev.

Odbijanje iz ovog stavka ne sprečava naknadni zahtjev za priznavanje ili izvršenje sudske odluke.

Članak 8.

Prethodna pitanja

1. Odluka o prethodnom pitanju ne priznaje se niti izvršava na temelju ove Konvencije ako se odnosi na pitanje na koje se ova Konvencija ne primjenjuje ili na pitanje iz članka 6. o kojem je odlučio sud države koja nije država navedena u tom članku.

2. Priznavanje ili izvršenje sudske odluke može se odbiti ako i u mjeri u kojoj se sudska odluka temeljila na odluci o pitanju na koje se ova Konvencija ne primjenjuje ili na pitanju iz članka 6. o kojem je odlučio sud države koja nije država navedena u tom članku.

Članak 9.
Odvojivost

Priznavanje ili izvršenje odvojivog dijela sudske odluke odobrava se u slučaju kad se zahtijeva priznavanje ili izvršenje navedenog dijela ili kad se na temelju ove Konvencije može priznati ili izvršiti samo dio sudske odluke.

Članak 10.
Naknada štete

1. Priznavanje ili izvršenje sudske odluke može se odbiti ako i u mjeri u kojoj se sudskom odlukom dodjeljuje odšteta, uključujući egzemplarnu odštetu ili odštetu u svrhu kažnjavanja, kojom se stranci ne nadoknađuju stvarni gubitak ili pretrpljena šteta.

2. Sud kojem je podnesen zahtjev vodi računa o tome je li i u kojoj je mjeri odšteta koju je dodijelio sud podrijetla namijenjena pokrivanju troškova i izdataka u vezi s postupkom.

Članak 11.
Sudske nagodbe

Sudske nagodbe koje je odobrio sud države ugovornice ili koje su sklopljene pred sudom države ugovornice tijekom postupka te koje su izvršive na jednak način kao i sudska odluka u državi podrijetla, izvršive su na temelju ove Konvencije na jednak način kao i sudska odluka.

Članak 12.
Dokumenti koje treba podnijeti

1. Stranka koja traži priznavanje ili izvršenje podnosi sljedeće:

(a) potpunu i ovjerenu presliku sudske odluke;

(b) ako je donesena sudska odluka zbog ogluhe, izvornik ili ovjerenu presliku dokumenta kojim se dokazuje da je dokument kojim je pokrenut postupak ili jednakovrijedan dokument dostavljen stranci koja se nije odazvala sudskom pozivu;

(c) sve dokumente potrebne da se utvrdi da je sudska odluka važeća ili, prema potrebi, da je izvršiva u državi podrijetla;

(d) u slučaju iz članka 11., potvrdu suda (uključujući sudskog službenika) države podrijetla da su sudska nagodba ili njezin dio izvršivi na jednak način kao i sudska odluka u državi podrijetla.

2. Ako sadržaj sudske odluke ne dopušta sudu kojem je podnesen zahtjev da provjeri jesu li ispunjeni uvjeti iz ovog poglavlja, taj sud može zahtijevati bilo koji drugi potreban dokument.

3. Zahtjevu za priznavanje ili izvršenje može se priložiti dokument u vezi sa sudskom odlukom, koji je izdao sud (uključujući sudskog službenika) države podrijetla, u obliku koji je preporučila i objavila Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu.

4. Ako dokumenti iz ovog članka nisu sastavljeni na službenom jeziku države kojoj je podnesen zahtjev, uz njih se prilaže ovjeren prijevod na službeni jezik, osim ako je pravom države kojoj je podnesen zahtjev predviđeno drukčije.

Članak 13.
Postupak

1. Postupak za priznavanje, proglašenje izvršivosti ili prijavu izvršenja te za izvršenje sudske odluke uređen je pravom države kojoj je podnesen zahtjev, osim ako je ovom Konvencijom predviđeno drukčije. Sud države kojoj je podnesen zahtjev postupa žurno.

2. Sud države kojoj je podnesen zahtjev ne odbija priznavanje ili izvršenje sudske odluke iz ove Konvencije na temelju činjenice da bi priznavanje ili izvršenje trebalo tražiti u drugoj državi.

Članak 14.
Troškovi postupka

1. Nikakvo osiguranje, jamstvo ili depozit, bez obzira na to kako je opisano, ne zahtijeva se od stranke koja u jednoj državi ugovornici zahtijeva izvršenje sudske odluke koju je donio sud druge države ugovornice, isključivo na temelju činjenice da je ta stranka strani državljanin ili da nema domicil ili boravište u državi u kojoj se traži izvršenje sudske odluke.

2. Nalog za plaćanje troškova ili izdataka postupka koji je izdan u državi ugovornici protiv bilo koje osobe koja je izuzeta od zahtjeva u pogledu osiguranja, jamstva ili depozita na temelju stavka 1. ili prava države u kojoj je pokrenut postupak, na zahtjev osobe koja ima pravo na nalog, postaje izvršiv u bilo kojoj drugoj državi ugovornici.

3. Država može izjaviti da ne primjenjuje stavak 1. ili u izjavi odrediti koji njezini sudovi ne primjenjuju stavak 1.

Članak 15.
Priznavanje i izvršenje na temelju nacionalnog prava

U skladu s člankom 6. ovom se Konvencijom ne sprečava priznavanje ili izvršenje sudskih odluka na temelju nacionalnog prava.

POGLAVLJE III. – OPĆE ODREDBE

Članak 16.
Prijelazna odredba

Ova se Konvencija primjenjuje na priznavanje i izvršenje sudskih odluka ako je, u vrijeme kad je postupak pokrenut u državi podrijetla, Konvencija imala učinak između te države i države kojoj je podnesen zahtjev.

Članak 17.
Izjave kojima se ograničava priznavanje i izvršenje

Država može izjaviti da njezini sudovi mogu odbiti priznavanje ili izvršenje sudske odluke koju je donio sud druge države ugovornice ako su stranke boravište imale u državi kojoj je podnesen zahtjev, a odnos među strankama kao i svi drugi elementi relevantni za spor, izuzev lokacije suda podrijetla, bili su povezani samo s državom kojoj je podnesen zahtjev.

Članak 18.
Izjave u vezi s posebnim pitanjima

1. Kad država ima velik interes da ne primjenjuje ovu Konvenciju na neko posebno pitanje, može izjaviti da na navedeno pitanje neće primjenjivati Konvenciju. Država koja daje takvu

izjavu osigurava da izjava nije šira nego što je to potrebno te da je posebno pitanje, koje je isključeno, jasno i točno definirano.

2. Ova se Konvencija, u vezi s navedenim pitanjem, ne primjenjuje:

(a) u državi ugovornici koja je dala izjavu;

(b) u drugim državama ugovornicama u kojima se traži priznavanje ili izvršenje sudske odluke koju je donio sud države ugovornice koja je dala izjavu.

Članak 19.

Izjave u vezi sa sudskim odlukama koje se odnose na državu

1. Država može izjaviti da neće primjenjivati ovu Konvenciju na sudske odluke koje proizlaze iz postupaka u kojima je stranka:

(a) ta država ili fizička osoba koja djeluje za tu državu; ili

(b) vladina agencija te države ili fizička osoba koja djeluje za takvu vladinu agenciju.

Država koja daje takvu izjavu osigurava da izjava nije šira nego što je to potrebno te da je isključenje iz područja primjene jasno i točno definirano. U izjavi se ne razlikuje između sudskih odluka u kojima je država, vladina agencija te države ili fizička osoba koja djeluje za bilo koju od njih tuženik ili tužitelj u postupku pred sudom podrijetla.

2. Priznavanje ili izvršenje sudske odluke koju je donio sud države koja je dala izjavu u skladu sa stavkom 1. može se odbiti ako je sudska odluka rezultat postupka u kojem je stranka država koja je dala izjavu ili država kojoj je podnesen zahtjev, jedna od njihovih vladinih agencija ili fizička osoba koja djeluje za bilo koju od njih, u istoj mjeri kako je navedeno u izjavi.

Članak 20.

Ujednačeno tumačenje

Pri tumačenju ove Konvencije vodi se računa o njezinu međunarodnom karakteru i potrebi za promicanjem ujednačenosti njezine primjene.

Članak 21.

Preispitivanje funkcioniranja Konvencije

Glavni tajnik Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u redovitim vremenskim razmacima organizira preispitivanje funkcioniranja ove Konvencije, uključujući sve izjave, te izvješćuje Vijeće za opće poslove i politiku.

Članak 22.

Neujednačeni pravni sustavi

1. U odnosu na državu ugovornicu u kojoj se u različitim teritorijalnim jedinicama primjenjuju dva ili više pravnih sustava u pogledu bilo kojeg pitanja kojim se bavi ova Konvencija:

(a) svako upućivanje na pravo ili postupak države smatra se upućivanjem, prema potrebi, na pravo ili postupak koji su na snazi u odgovarajućoj teritorijalnoj jedinici;

(b) svako upućivanje na sud ili sudove države smatra se upućivanjem, prema potrebi, na sud ili sudove u odgovarajućoj teritorijalnoj jedinici;

(c) svako upućivanje na povezanost s državom smatra se upućivanjem, prema potrebi, na povezanost s odgovarajućom teritorijalnom jedinicom;

(d) svako upućivanje na povezujući faktor u vezi s državom smatra se upućivanjem, prema potrebi, na taj povezujući faktor u vezi s odgovarajućom teritorijalnom jedinicom.

2. Neovisno o stavku 1., država ugovornica s dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sustavi nije obvezana primjenjivati ovu Konvenciju na situacije koje uključuju samo takve različite teritorijalne jedinice.

3. Sud koji se nalazi u teritorijalnoj jedinici države ugovornice s dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sustavi nije obvezan priznati ili izvršiti sudsku odluku druge države ugovornice samo zbog činjenice što je sudska odluka priznata ili izvršena u drugoj teritorijalnoj jedinici iste države ugovornice u skladu s ovom Konvencijom.

4. Ovaj se članak ne primjenjuje na regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje.

Članak 23.

Odnos prema drugim međunarodnim instrumentima

1. Ova se Konvencija, koliko je to moguće, tumači tako da bude spojiva s drugim ugovorima koji su na snazi u državama ugovornicama, bez obzira na to jesu li sklopljeni prije ili nakon ove Konvencije.

2. Ova Konvencija ne utječe na primjenu ugovora od strane države ugovornice koji je sklopljen prije ove Konvencije.

3. Ova Konvencija ne utječe na primjenu ugovora od strane države ugovornice koji je sklopljen nakon ove Konvencije u pogledu priznavanja ili izvršenja sudske odluke koju je donio sud države ugovornice koja je također stranka predmetnog ugovora. Ništa u drugom ugovoru ne utječe na obveze iz članka 6. prema državama ugovornicama koje nisu stranke tog ugovora.

4. Ova Konvencija ne utječe na primjenu pravila regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje koja je stranka ove Konvencije u pogledu priznavanja ili izvršenja sudske odluke koju je donio sud države ugovornice koja je također država članica regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje ako:

(a) su pravila donesena prije sklapanja ove Konvencije; ili

(b) su pravila donesena nakon sklapanja ove Konvencije, u mjeri u kojoj ne utječu na obveze iz članka 6. prema državama ugovornicama koje nisu države članice regionalne organizacije za gospodarsku integraciju.

POGLAVLJE IV. – ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

Potpisivanje, ratifikacija, prihvat, odobrenje ili pristupanje

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje svim državama.

2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju od strane država potpisnica.

3. Konvenciji mogu pristupiti sve države.

4. Isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu polažu se pri Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske, koja je depozitar Konvencije.

Članak 25.

Izjave u vezi s neujednačenim pravnim sustavima

1. Ako država ima dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se u odnosu na pitanja kojima se bavi ova Konvencija primjenjuju različiti pravni sustavi, ona može izjaviti da se Konvencija primjenjuje na sve njezine teritorijalne jedinice ili samo na jednu ili više njih. U toj se izjavi izričito navode teritorijalne jedinice na koje se Konvencija primjenjuje.

2. Ako država ne da izjavu na temelju ovog članka, Konvencija se primjenjuje u odnosu na sve teritorijalne jedinice navedene države.

3. Ovaj se članak ne primjenjuje na regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje.

Članak 26.

Regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje

1. Regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje, koju čine samo suverene države i koja ima nadležnost u nekim ili svim pitanjima koja su uređena ovom Konvencijom, može potpisati, prihvatiti ili odobriti ovu Konvenciju ili joj pristupiti. Regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje u tom slučaju ima prava i obveze države ugovornice, u mjeri u kojoj je ta organizacija nadležna u pitanjima uređenima ovom Konvencijom.

2. Regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje u trenutku potpisivanja, prihvata, odobrenja ili pristupanja obavješćuje depozitara u pisanom obliku o pitanjima uređenima ovom Konvencijom u vezi s kojima su države članice te organizacije prenijele nadležnost na tu organizaciju. Organizacija bez odgode obavješćuje depozitara u pisanom obliku o svim promjenama svoje nadležnosti, kako je određeno u najnovijoj obavijesti dostavljenoj u skladu s ovim stavkom.

3. Za potrebe stupanja na snagu ove Konvencije, nijedna isprava koju položi regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje ne uračunava se, osim ako regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje izjavi, u skladu s člankom 27. stavkom 1., da njezine države članice neće biti stranke ove Konvencije.

4. Svako upućivanje na „državu ugovornicu“ ili „državu“ u ovoj Konvenciji jednako se primjenjuje, prema potrebi, i na regionalnu organizaciju za gospodarsko povezivanje.

Članak 27.

Regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje kao ugovorna stranka bez svojih država članica

1. Regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje može u trenutku potpisivanja, prihvata, odobrenja ili pristupanja izjaviti da izvršava nadležnost u svim pitanjima uređenima ovom Konvencijom te da njezine države članice neće biti stranke ove Konvencije, nego će biti obvezane na temelju potpisivanja, prihvata, odobrenja ili pristupanja organizacije.

2. U slučaju da regionalna organizacija za gospodarsko povezivanje da izjavu u skladu sa stavkom 1., svako upućivanje na „državu ugovornicu” ili na „državu” u ovoj Konvenciji jednako se primjenjuje, prema potrebi, i na države članice organizacije.

Članak 28.

Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja tijekom kojeg se može dostaviti obavijest u skladu s člankom 29. stavkom 2. u odnosu na drugu državu koja je položila svoju ispravu o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu iz članka 24.

2. Nakon toga ova Konvencija stupa na snagu:

(a) za svaku državu koja je naknadno ratificira, prihvati, odobri ili joj pristupi, prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja tijekom kojeg se mogu dostaviti obavijesti u skladu s člankom 29. stavkom 2. u odnosu na tu državu;

(b) za teritorijalnu jedinicu u odnosu na koju se ova Konvencija primjenjuje u skladu s člankom 25. nakon stupanja Konvencije na snagu za državu koja daje izjavu, prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka tromjesečnog razdoblja od priopćenja izjave iz navedenog članka.

Članak 29.
Uspostavljanje odnosa na temelju Konvencije

1. Ova Konvencija proizvodi učinke između dvije države ugovornice samo ako nijedna od njih nije obavijestila depozitara o drugoj u skladu sa stavkom 2. ili 3. U nedostatku takve obavijesti, Konvencija proizvodi učinke između dvije države ugovornice od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja tijekom kojeg se mogu dostaviti obavijesti.

2. Država ugovornica može obavijestiti depozitara u roku od 12 mjeseci od dana kad depozitar izda obavijest iz članka 32. točke (a) da ratifikacija, prihvaćanje, odobrenje ili pristupanje druge države nema učinak uspostavljanja odnosa između tih dviju država na temelju ove Konvencije.

3. Država može obavijestiti depozitara, nakon polaganja svoje isprave na temelju članka 24. stavka 4., da njezina ratifikacija, prihvaćanje, odobrenje ili pristupanje neće imati učinak uspostavljanja odnosa s državom ugovornicom na temelju ove Konvencije.

4. Država ugovornica može u svakom trenutku povući obavijest koju je dostavila na temelju stavka 2. ili 3. Takvo povlačenje proizvodi učinke prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka tri mjeseca od datuma obavijesti.

Članak 30.
Izjave

1. Izjave iz članaka 14., 17., 18., 19. i 25. mogu se dati prilikom potpisivanja, ratifikacije, prihvata, odobrenja ili pristupanja ili u bilo kojem trenutku nakon toga te se mogu izmijeniti ili povući u bilo kojem trenutku.

2. Izjave, izmjene i povlačenja priopćuju se depozitaru.

3. Izjava dana u trenutku potpisivanja, ratifikacije, prihvata, odobrenja ili pristupanja proizvodi učinke istodobno sa stupanjem na snagu ove Konvencije za predmetnu državu.

4. Izjava dana poslije i svaka izmjena ili povlačenje izjave proizvode učinke od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka tromjesečnog razdoblja od dana kad je depozitar primio obavijest.

5. Izjava dana poslije i svaka izmjena ili povlačenje izjave ne primjenjuju se na sudske odluke koje proizlaze iz postupaka koji su već pokrenuti pred sudom podrijetla kad izjava počne proizvoditi učinke.

Članak 31.
Otkaz

1. Država ugovornica Konvencije može je otkazati pisanom obaviješću upućenom depozitaru. Otkaz može biti ograničen na određene teritorijalne jedinice neujednačenog pravnog sustava na koje se ova Konvencija primjenjuje.

2. Otkaz proizvodi učinke od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka dvanaestomjesečnog razdoblja od dana kad je depozitar primio obavijest. Kad je u obavijesti određeno dulje razdoblje da otkaz počne proizvoditi učinke, otkaz počinje proizvoditi učinke istekom tog duljeg razdoblja od dana kad je depozitar primio obavijest.

Članak 32.
Obavijesti depozitara

Depozitar obavješćuje članice Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu, kao i druge države i regionalne organizacije za gospodarsko povezivanje, koje su potpisale, ratificirale, prihvatile i odobrile Konvenciju ili joj pristupile u skladu s člancima 24., 26. i 27., o sljedećem:

(a) potpisivanjima, ratifikacijama, prihvatima, odobrenjima i pristupanjima iz članaka 24., 26. i 27.;

(b) datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s člankom 28.;

(c) obavijestima, izjavama, izmjenama i povlačenjima iz članaka 26., 27., 29. i 30.; i

(d) otkazima iz članka 31.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Haagu 2. srpnja 2019. na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji se pohranjuje u arhivu Vlade Kraljevine Nizozemske i čiji se ovjereni primjerak diplomatskim putem šalje svakoj članici Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u vrijeme njezina dvadesetdrugog zasjedanja i svakoj drugoj državi koja je sudjelovala na tom zasjedanju.